

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 czerwca 2021 r.

DIH-2.707.30.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 106/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 735), zwanej dalej: kpa, art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r., poz. 133), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r., poz. 1706), zwanej dalej ustawą o Inspekcji Handlowej

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 28 kwietnia 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika przedsiębiorcy Pana Piotr Dubiela prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Dubiel Piotr Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe Dubiel Piotr (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną), od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (sygn. akt KP.8361.15.2021) wymierzającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niedopełnienie w okresie od dnia 20 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2021 r. obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych w momencie wprowadzania ich do obrotu, wynikającego z art. 6c ust. 1 ww. ustawy,

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 7 maja 2021 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Strony wraz z aktami sprawy KP.8361.15.2021.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnienia nr KP.8361.15.2020, w dniach 20, 22 i 26 stycznia 2021 r. przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 6b i art. 6c oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne podjęto i przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy w składzie węgla znajdującym się w miejscu stałego wykonywania działalności gospodarczej figurującym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W trakcie kontroli na terenie składu nie było żadnych paliwa stałych.

Z oświadczenia złożonego w toku kontroli przez Pełnomocnika wynika, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż węgla kamiennego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW wyłącznie dla przedsiębiorców nabywających paliwo stałe w celu jego dalszej odsprzedaży.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany Przedsiębiorca nie naruszył zakazów wynikających z art. 7 ust. 7a pkt 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na podstawie art. 16 ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zażądali od kontrolowanego Przedsiębiorcy przedłożenia świadectw jakości paliw stałych wystawianych przy sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Żądania nie wykonano.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy oświadczył, że w momencie sprzedaży węgla kamiennego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nie wystawiał świadectwa jakości paliw stałych. Strona przekazywała nabywcom fakturę VAT i certyfikaty jakości węgla otrzymane od dostawcy danego paliwa. Powyższe oświadczenie stanowi załącznik nr 2 do protokołu kontroli.

Niewystawianie świadectw jakości paliw stałych stanowi naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowaniu jakości paliw wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy zwany dalej „świadectwem jakości”. Zgodnie z art. 6c ust. 2 kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Na podstawie przedłożonych dokumentów za okres od dnia 20 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2021 r. ustalono, że Przedsiębiorca dokonał 30 transakcji sprzedaży o łącznej wartości [.....] zł brutto. Do akt kontroli załączono kopie ww. dokumentów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 26 stycznia 2021 r. nr akt kontroli KP.8361.15.2021 który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce. Przedsiębiorca został pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dnia od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona podpisała protokół bez uwag i nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 18 lutego 2021 r.

zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone w dnia 22 lutego 2021 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 25 lutego 2021 r. złożyła wyjaśnienia. Przedsiębiorca wniósł o nie nakładanie kary pieniężnej, co uzasadnił swoim przekonaniem, że świadectwo jakości paliw stałych winien wystawić podmiot sprzedający paliwo stałe dla finalnego odbiorcy. Wskazał również, że informacje o konieczności kopiowania i przekazywania nabywcy certyfikatu jakości otrzymał z kopalni węgla kamiennego, w której nabywał paliwo stałe. Ponadto Przedsiębiorca wyjaśnił, że sprzedaż węgla jest prowadzona w ramach kompensaty za wykonane usługi transportowe i nie przynosi wielkich dochodów. Ponadto wniosek o nie nakładanie kary pieniężnej umotywowował stanem zdrowia i sytuacją rodzinną.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 19 kwietnia 2021 r. wydał decyzję (sygn. akt KP.8361.15.2021), w której w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a, w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł za to, że w okresie od dnia 20 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2021 r. nie wystawiała świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o których mowa w art. 1 ust. 2, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ust. 1 ww. ustawy. Decyzja została doręczona 20 kwietnia 2021 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. odwołał się od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (sygn. akt KP.8361.15.2021) i wniósł o jej uchylenie w całości i zastosowanie pouczenia.

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenia przepisu prawa materialnego w postaci art.189f § 1 pkt 1 w zw. z art. 189d Kpa poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy w okolicznościach sprawy organ był zobowiązany z urzędu wziąć pod uwagę dyrektywy wymiaru kary i rozważyć okoliczności odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentu

- 1) świadectwa jakości paliw stałych nr 1/5/2021 z dnia 29 stycznia 2021 r.
- 2) dokumentów świadectw jakości o numerach: 1/2019, 3/2019, 4/2019, 11/2019, 15/2019, 17/2019, 17/2019, 18/2019, 20/2019, 21/2019, 23/2019, 25/2019, 26/2019, 27/2019, 29/2019, 30/2019, 32/2019, 34/2019, 1/2020, 5/2020, 6/2020, 15/2020, 19/2020, 24/2020, 25/2020, 26/2020, 29/2020, 30/2020 wystawionych w dniu 23 kwietnia 2021 r.
- 3) potwierdzenia nadania świadectw jakości (nr 20/2019, 30/2020, 36/2020) do firmy [.....],

- 4) potwierdzenia nadania świadectw jakości (nr 1/2019, 11/2019, 15/2019, 17/2019, 18/2019, 23/2019, 26/2019, 27/2019, 30/2019, 1/2020, 5/2020, 6/2020, 15/2020, 25/2020) do [.....],
- 5) potwierdzenia nadania świadectw jakości (nr 29/2019, 32/2019, 34/2019, 24/2020, 26/2020, 29/2020, 33/2020, 37/2020) do [.....]
- 6) potwierdzenia nadania świadectw jakości (nr 3/2019, 21/2019, 25/2019, 19/2020) do [.....],
- 7) potwierdzenia nadania świadectwa jakości (nr 4/2019) do [...]

W uzasadnieniu odwołania Strona podniosła, że organ pierwszej instancji lakonicznie odniósł się do kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i nie rozpatrzył wszystkich przesłanej określonych w art. 189d Kpa. Zdaniem Strony organ pierwszej instancji w ogóle nie wziął pod uwagę deklaracji, że od dnia wszczęcia kontroli będzie wystawiała świadectwa jakości. Ponadto Przedsiębiorca wskazał, że podjął dobrowolne działania zapobiegające powstaniu podobnych naruszeń w przyszłości. W uzasadnieniu odwołania Strona powołała się również na stan zdrowia i okoliczności rodzinne, opisane w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania. Wskazała także, iż w momencie wszczęcia kontroli nie posiadała na składzie żadnego węgla oraz że w latach 2019 – 2020 dokonała jedynie 30 transakcji sprzedaży paliw stałych.

Pismem z dnia 19 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 24 maja 2021 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r., poz. 133) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie

art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości został zdefiniowany w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Natomiast w art. 6e ustawodawca upoważnił Ministra właściwego do spraw energii do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości. Na podstawie powyższego przepisu w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892), w załączniku został określony wzór świadectwa jakości.

Należy także wskazać, iż ustawodawca w art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabronił wprowadzania do obrotu paliw stałych, dla których nie wystawiono świadectwa jakości.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zwanego świadectwem jakości. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości paliw stałych dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 26 stycznia 2021 r., akta kontroli KP.8361.15.2021 oraz akta postępowania administracyjnego prowadzonego przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Nie ulega wątpliwości, iż w okresie od dnia 20 stycznia 2019 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. do dnia 20 stycznia 2021 r. Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych. W okresie tym przy każdej transakcji sprzedaży paliw stałych Strona, zgodnie z oświadczeniem stanowiącym załącznik nr 2 do protokołu kontroli przekazywała nabywcy kserokopię certyfikatu jakości danego paliwa stałego otrzymaną od dostawcy oraz fakturę VAT.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. dotychczasową działalność Przedsiębiorcy, że do momentu wydania decyzji nie był karany z tytułu

naruszenia przepisów ww. ustawy. Ponadto organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych przez Stronę do obrotu w roku 2020 ustaloną w toku kontroli, która wynosiła [...]. Ustalając wysokość kary organ I instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.00 zł.

W momencie wszczęcia kontroli na stanie kontrolowanego Przedsiębiorcy nie było żadnych sortymentów węgla kamiennego, w związku z czym zasadne było wymierzenie Stronie kary pieniężnej zawierającej się w przedziale wskazanym w art. 35c ust.5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł. Kwota nałożonej kary mieści się w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 35c ust. 5 pkt 1 ww. ustawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu I instancji była słuszna i zgodna z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 78 § 1 Kpa postanowił o dopuszczeniu dowodu z dokumentów wnioskowanego przez Stronę. Na podstawie świadectwa jakości paliw stałych nr 1/5/2021 z dnia 29 stycznia 2021 r. organ odwoławczy ustalił, że Przedsiębiorca zgodnie z deklaracją od momentu wszczęcia kontroli wystawia świadectwa jakości paliw stałych. Dokument ten jest zgodny ze wzorem opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892) i zawiera obligatoryjne elementy wynikające z treści art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z treści świadectw jakości o numerach 1/2019, 3/2019, 4/2019, 11/2019, 15/2019, 17/2019, 17/2019, 18/2019, 20/2019, 21/2019, 23/2019, 25/2019, 26/2019, 27/2019, 29/2019, 30/2019, 32/2019, 34/2019, 1/2020, 5/2020, 6/2020, 15/2020, 19/2020, 24/2020, 25/2020, 26/2020, 29/2020, 30/2020, wynika, że zostały one wystawione w dniu 23 kwietnia 2021 r. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 14a wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Warto w tym miejscu wyjaśnić, że o przeznaczeniu danego paliwa stałego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy decyduje fakt, że posiada ono określone cechy fizyczne i chemiczne spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 czyli w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). Okoliczność, że faktyczne zużycie takiego paliwa nastąpiło w instalacji innej niż gospodarstwo domowe lub instalacja spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, bądź, że dane wprowadzenie do obrotu nastąpiło na rzecz podmiotu nabywającego je w celu dalszej odsprzedaży nie zmienia przeznaczenia tego paliwa.

Ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wyraźnie wskazał, że realizacja obowiązku winna nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. W tej sprawie stwierdzono, że wprowadzenie do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW bez wystawienia świadectw jakości paliw stałych nastąpiło w okresie od 20 stycznia 2019 r. do 20 stycznia 2020 r. Zatem wystawienie dla tych transakcji sprzedaży paliw stałych świadectw jakości w dniu 23 kwietnia 2021 r. nie stanowi realizacji ciążącego na przedsiębiorcy obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje faktu wysłania powyższych świadectw jakości do kontrahentów, co potwierdza pięć druków potwierdzenia nadania, stwierdza jedynie, że okoliczność ta nie ma znaczenia dla wydanego w tej sprawie rozstrzygnięcia.

Odnosnie argumentów podniesionych w odwołaniu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 w zw. z art. 189d Kpa poprzez ich niezastosowanie jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. W tym celu w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw postanowiono, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W myśl art. 6c ust. 3 ww. ustawy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe jest zobowiązany do przechowywania świadectwa jakości, o którym mowa w art. 6c ust. 1, przez okres dwóch lat, licząc od dnia jego wystawienia. Ustawodawca określił sposób realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, bowiem w art. 6d wskazał obligatoryjne elementy świadectwa jakości. Ponadto na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw został określony wzór dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych. Jak uprzednio wykazano Strona nie realizowała obowiązku wystawiania świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, a w konsekwencji nie przekazywała ich nabywcom i nie przechowywała. Należy

także wskazać, że Strona złamała ustawowy zakaz wprowadzania do obrotu paliw stałych, dla których nie wystawiono świadectwa jakości wynikający z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zatem w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie od momentu wszczęcia kontroli rozpoczęła wystawianie świadectw jakości, co stanowi zaprzestanie naruszania prawa. W świetle powyższego organ odwoławczy stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się łącznie przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że w tej sprawie nie ziszcila się także przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 kpa. Bowiem na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 kpa, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych nie spełniło celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskania przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu, przepis art. 6c ust. 1 wskazuje bowiem, że obowiązek ten należy wykonać w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co zostało wykazane powyżej rozpatrując odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony przeanalizował materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f kpa i nie znalazł podstaw dla jego zastosowania w rozpatrywanej sprawie. Ponadto organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w materiale dowodowym sprawy nie ma informacji, świadczących o tym, że Strona naruszyła obowiązek wystawiania świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych wskutek działania siły wyższej. W związku z powyższym uznał, że nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od ukarania Strony w myśl art. 189e Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w przytoczonych uprzednio przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter

obiektywny i jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Powyższe oznacza, że organ działa w ramach decyzji związanej i w tej sprawie należy zastosować regułę kolizyjną, ustanowioną w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że przesłanką zastosowania sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej jest niedochowanie przez przedsiębiorcę obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw stałych. Przepis art. 6c ust. 1 ww. ustawy, nakłada na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW obowiązek wystawienia świadectwa jakości paliw stałych w momencie wprowadzenia danego paliwa do obrotu. Zatem organy prowadzące postępowanie w tej sprawie zobowiązane były do ustalenia czy Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwo stałe spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wymagania jakościowe, o których mowa powyżej zostały ustanowione ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Organ odwoławczy wskazuje, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano zarówno obowiązek wystawienia świadectwa jakości (art. 6c), jego treść (art. 6d) i określono jego wzór (art. 6e). Ustawodawca w uzasadnieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1654) wprowadzającej obowiązek wystawiania świadectw jakości wskazał, że wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Powyższe działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie niewątpliwie wynika, że Strona

wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Stąd wynika, że była zobowiązana do wystawienia świadectw jakości dla tych paliw w momencie wprowadzania ich do obrotu. Z materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanej sprawie z materiału dowodowego wynika, że Strona w okresie od 20 stycznia 2019 r. do 20 stycznia 2020 r. obowiązku tego nie realizowała, czyli zaistniał stan niezgodny z prawem. W świetle powyższego słuszne i zgodne z prawem było stwierdzenie, że w tej sprawie ziściła się przesłanka do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie należy zauważyć, że na gruncie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostały uregulowane przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wymiar kary pieniężnej uzależniony jest od wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu i wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Ponieważ w toku kontroli Strona nie posiadała na stanie żadnych paliw stałych, organ pierwszej instancji zgodnie z art. 35c ust. 5 pkt 1 uznał, że zasadnym będzie wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej zawierającej się w przedziale od 10.000 zł do 25.000 zł. Ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej w myśl przepisu art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił fakt dotychczasowej działalności Strony, tj. że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ww. ustawy. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych przez Przedsiębiorcę do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słuszna i zgodna z prawem była decyzja o wymierzeniu Stronie administracyjnej kary pieniężnej w dolnej granicy zakresy przewidzianego w ustawie tj. 10.000 zł. Zważywszy, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej oraz regułę kolizyjną ustanowioną w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa w tej sprawie nie znajdowały zastosowania przesłanki wymierzania kar wynikające z art. 189d Kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawianie, świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu w okresie od dnia 20 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2021 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Jak uprzednio wykazano, fakt sprzedawania paliw stałych na rzecz przedsiębiorców nabywających je w celu dalszej odsprzedaży nie zmienia w rozumieniu przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczenia danego paliwa. Ponadto ustawodawca w art. 6c

ust. 1 ww. ustawy definiuje, że obowiązek wystawienia świadectwa jakości zachodzi w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. Brak w tej jednostce redakcyjnej jakichkolwiek ograniczeń oznacza, że obowiązek wystawienia świadectwa jakości jest związany z każdym momentem wprowadzenia do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. Powyższą interpretację potwierdza fakt, iż ustawodawca w art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw *expressis verbis* stanowi, że kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Należy również zwrócić uwagę, że ustawodawca posłużył się terminem „podmiot”, a nie „konsument”. Zatem obowiązek wystawienia świadectwa jakości paliw stałych i przekazania jego poświadczonej kopii dotyczy, każdej transakcji i każdego nabywcy niezależnie od jego statusu, ilości nabywanego paliwa stałego czy faktycznego celu, w którym paliwo to nabył.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie nr konta NBP O/O Rzeszów: 67 1010 1528 0016 5822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Odnosnie podnoszonych przez Stronę argumentów związanych ze stanem zdrowia i sytuacją rodzinną Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, iż zgodnie z art. 189k § 1 Kpa, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną (w tej sprawie Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r., poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.